

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 229.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, SEPTEMBER 30th, 1930.

LETO XXXII.—VOL. XXXII.

Ameriški bankirji vozijo Pastorji v mestu vodijo obopen boj, da rešijo prohibicijo pogina

Havana, Kuba, 29. septembra. — Tu so nepričakovano zaprlje dve banki, kar je povzročilo med ljudstvom neutemeljeno govorico, da ni denarja, in so ljudje začeli v drugih bankah vpraševati za denar. Bankirji so se obrnili za pomoč v Washington, in nemudoma se je iz New Yorka odposlalo potom hitrih parnikov in zrakoplovov 50 milijonov ameriškega denarja, ki se je razdelil bankam. Takoj je bila vsaka kriza takoj preprečena, in ljudje so dobili zopet zupanje. Del denarja so odprljali iz posebne rezerve zvezne rezervne banke v Atlanti, in sicer v posebnem vlaku do Miami, odkoder je zrakoplov prepeljal denar na Kubo. En sam zrakoplov je peljal pet milijonov dolarjev. Medtem je pa dospela kubanska vojna ladja "Cuba," ki je vzela na krov 30 milijonov dolarjev in z vso naglico odprljala proti glavnemu mestu. Da prepreči paniko, je kubanska vlada poslala vojaštvo tudi v druga mesta. Vojaštvo ima s seboj velike vsote denarja, ki ga izroča bankam, ki morda nima slučajno dovolj gotovine. Kompanija vojakov s strojnimi puškami je obkolila zrakoplov, ko je dospel v Havano.

Dekleta smejo biti do 2. ure zjutraj zunaj

Chicago, 29. septembra. Sodnik Thomas Lynch je danes razsodil, da smejo biti 15 let starata dekleta do 2. ure zjutraj izven svoje hiše. James Sequin je naprosil sodnijo, da vzame njegovi razporočeni ženi nadzorstvo nad dekletom, ker dopušča, da ostaja dekle do 2. ure zjutraj izven hiše. Sodnik pa ni ustrel gel prošnji, pač pa izjavil, da je 15 let staro dekle lahko z doma do 2. ure zjutraj.

Potpotne slike

V pondeljek 13. oktobra se pričenjo kazati v B. of L. E. auditoriju na St. Clair Ave., in Ontario St., krasne popotne slike, spremljane z razlagom. Te slike kaže sloveča kompanija, ki je poznana pod imenom "Newman Traveltalks." Slike se bodo kaže vsek pondeljek popoldne ob 4. uri in vsek pondeljek zvečer ob 8.15. Med drugimi zanimivostmi bo letos kazanje slik iz vatikanske države. Vstopnice dobite pri Lyon & Healy, 1226 Huron Rd.

Pevsko društvo Zorislava

Tajnica pevskega društva Zorislava prijazno vabi vse člane in članice, da se prav gotovo udeležijo seje v sredo, 1. oktobra ob 8. uri zvečer, v spodnjih solskih prostorih na Bliss Rd. Vršila se bo redna vaja, in prisel se vse člane in članice, da prilejajo kar največ novih pevcev.

Zgubljen denar

Neka rojakinja je v nedeljo zgubila ročno torbico z večjo svoto denarja in nekaterimi reziti, in sicer v okolici Waterloo Rd., in 156. ceste. Pošten najdetel je prošen, da isto vrne proti nagradi na 15319 Waterloo Rd.

Vreme

John M. Sulzman, bodoči šef Cuyahoga okraja, je včeraj "podkupil" urednika "Ameriške Domovine," da bi zanj glasoval. Sulzmann mu je kupil paket "Camel" cigaret. Hurrah for Sulzmann!

In v takih kotlih se izplača kuhati

Zvezni agentje so dobili včeraj v Patterson, N. J., dva velika kotla za kuhanje žganja. En kotel je držal 10.000 galon, drugi pa 5000. Dobili so tudi 10.000 galon kuhanega žganja. Vse je bilo zaplenjeno, žganje kuhi so se pa pravočasno rešili.

Skupna društva

Skupna društva fare sv. Vida priredijo 23. novembra plesno veselico v Grdinovi dvoranji.

Baraga preša

Poznani rojak Mr. Anton Baraga na 637 E. 152nd St. je začel s stiskanjem grozda in se rojakom vladno priporoča.

Sistem varnosti

Slovenska North American Trust banka je v svoji podružnici na 156. cesti in Waterloo Rd., vpostavila te dni popularno nov varnostni sistem, ki ima namen, da zabrani roparjem in tatočom priti do denarja. Ta varnostni sistem je eden najboljših sedaj na trgu in si ga je slovenska banka omisila kot prva v Clevelandu. Deluje tako precizno, da je vsakomur absolutno nemogoče priti do denarja, razen če ga uslužbenici sami izročijo. Ker se vrši te dni bankirska konvencija v Clevelandu, si bodo delegatje te konvencije ogledali ta varnostni sistem na naši slovenski banki. Tudi rojaki, ki se zanimajo za to, so prijazno vabljenci, da si to stvar ogledajo, ker je res nekaj posebnega.

Dajte ljudem, kar prihranijo stroji, da se odpravi brezposelnost

Demokratski kongresnik iz 21. okraja, Robert Grosser, je imel v nedeljo značilen govor glede brezposelnosti. Izjavil je, da glavni vzrok za tolikšno brezposelnost je, ker se ne prestanovljajo v industrijo stroji, ki hranijo na času in denarju. Brezposelnost rodi novo brezposelnost, ljudje ne morejo kupovati, tovarne in trgovine zapirajo. Grosser je povedal, da bi se morale znizati delovne ure v toliko, v kolikor stroji prihranijo čas in delavske roke, toda plače se absolutno ne bi smele znizati, tako da bi bilo enako število ljudi neprestano zaposljivenih. In če se to ne naredi, tedaj stoji naša civilizacija pred strašnim propadom. Lastnik in delodajalec mora dobiti obresti iz strojev, v katere je investiral denar, je rekel Grosser. Tudi mora dobivati liberalno nagrado za vodstvo tovarne. Toda dajte delavcem oni denar, ki se prihrani pri moderni mašineriji, in brezposelnost bo izginila.

Mr. Jos. Zalar Jr.

V pondeljek nas je obiskal v uredu Mr. Jos. Zalar Jr., iz Jolieta, Ill., sin glavnega tajnika K. S. K. Jednote. Mladi Zalar študira medicino. Dobrodosel! Pripeljal ga je nameč iz Jolieta Mr. Ray Grdina, ki se je tam zadnji teden poročil.

Truplo na pokopališču

V pondeljek se identificirali truplo neke ženske, ki je bila najdena mrtva v neki mlaki na pokopališču. Je to 75 letna Mary Porcelanuk, 4286 E. 94th St. Imela je navado, da je hodila vsako nedeljo na grob svojih dveh sinov, kjer je tudi sama našla smrt.

Politkarji ne ljubijo vprašanja prohibicije

Silne obdolžitve demokratov glede vračila davkov republikancem

Washington, 29. septembra. — Kongresnik Garner, voditelj demokratov v poslanski zbornici kongresa, je danes dal v javnosti težko obdolžitve napram republikancem. Rekel je, da kakih 30 lastnikov velikih podjetij, ki so letos prispevali vsak od \$5000 do \$10.000 v blagajno republikanske stranke, je dobilo tekomp zadnjih štirih let vrnjenih \$100.000.000 od vlade, ker so plačali baje preveč davkov. Med korporacijami, ki so dobile vrnjene davke, in med narodnim odborom republikanske stranke obstoji tesna zveza.

"Mogoče je to samo slučaj," je govoril kongresnik Garner, " toda na vsak način je skrajno značilno, da je dobilo 17 oseb, od katerih je vsaka plačala \$10.000 v blagajno republikanske stranke, največ povrnjenega denarja iz blagajne Zedinjenih držav, ker so baje dolične osebe preveč plačale v davkih." Nadalje je Garner povedal, da je skrajno značilno dejstvo, da je bil pred kratkim imenovan Robert Lucas, komisar za razpredelbo davkov, kot eksekutivni direktor republikanske stranke. Tu sledijo imena nekaterih republikancev, katerih vsak je dal 10 tisoč dolarjev v republikansko blagajno, in ki so dobili sledče svete vrnjenje iz blagajne Zedinjenih držav: Harry Guggenheim \$209.000, Jeremiah Milbank je dobil vrnjenih \$900.000, John N. Willys dobil \$677.000, George Martin \$419.000, H. H. Hanna \$83.000, Cyrus Eaton \$419.000, W. R. Timken \$360.000, John D. Rockefeller dobil vrnjenih nad osem milijonov dolarjev, itd.

Čedne stvari uganjajo republikanci. Treba bo velike metle pri volitvah!

Jugoslovanski parnik se potopil na morju

Zader, 27. septembra. — V bližini tega mesta se je potopil neki jugoslovanski parnik. Pet oseb je pri tem zgubilo življenje, dočim se jih je 19 rešilo.

Listnica uredništva

Terezija Možic. — Gledate vaše zadeve se obrnite na Legal Aid Society, 1940 E. 6th St., Room 614. Tam vam bodo pomagali brezplačno.

Društvo Zvon

Izvrstno poslovanje Slovenskega Narodnega Doma v Lorainu, Ohio, omogočuje, da priredi direktorji vsako leto vsem delničarjem lepo večerjo in vso postrežbo popolnoma brezplačno. V nedeljo sta se mudila v Clevelandu Mr. Bučar in Mr. Kumše iz Lorainu in sta se oglašila pri Mr. Primož Kogoju, kot povodovodji pevskega društva Zvon ter naprosila, da bi prišli društveni pevci na dotični večer v Lorain in pri banketu zapeli nekaj slovenskih pesmic. To je pač priznanje, da je pevsko društvo Zvon priljubljeno tudi izven naselbine, in se bo društvo gotovo lepo odzvalo.

Dekleta bežijo

Iz mestnega poboljševalnega zavoda za mlada dekleta je počnilo včeraj 6 deklet v starosti od 14 do 16 let. Osem nadaljnih deklet je še nameravalo pobegniti, pa so jim beg še pravčasno preprečili.

Dekle je zginilo

Da, in že so jo pričeli iskat. Upajo, da bo najdejo 18. oktobra, in sicer v Grdinovi dvorani pri veselicu in plesu, ki se tedaj priredi. Kdor jo bo našel, dobi cekin v darilo. Pazite na nadaljnje podatke!

Otok umrl

Staršem Mr. in Mrs. Vinko Gregory, 2286 W. 30th St., je umrl v nedeljo 8 let star sinko. Umrl je v mestni bolnici. Pogreb preskrbi A. Grdina & Sons. Iskreno sožalje staršem!

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po širni Ameriki

V bolnišnici v Rock Springs, Wyo., je preminil rojak Rudolf Hibernik. Smrt je nastopila kot posledica poškodb, ki jih je rojak dobil v rudniški nesreči. Ranjki je bil star še 27 let, rojen v Minnesota. Zapušča ženo, dva otroka in oceta.

V zavodu za umobile v Nayorl, Mo., je bil prepeljan 24 letni Frank Suder, sin dobro poznane družine Anton Suder. Je to ena velike družine, ki je delal po Oklahomi in Michiganu v raznih rudnikih in podpiral je četa, dokler se mu ni omrčil.

V Neelyville, Mo., je umrl 16 letni sin družine Jos. Pogljen.

Dne 12. oktobra priredi slovensko pevsko društvo "Danica" v Chicagi lepo opereto "Kraljica ciganov," in sicer v štirih dejanjih. Enake priredebitve še niso imeli v Chicagi. Priredi se v C. S. P. S. dvorani na 18. cesti.

V Canonsburg, Pa., sta se poročila Miss Emma Tekavca, hčerka Marka Tekavca, in Mr. Peter Dole iz Meadowlands.

V Jolietu, Ill., se je poročil Mr. John Plut ml., in Miss Mary Albert.

Zelo nevarno je bil pobit tedni rojak Frank Lenaršič iz Lowell Jacketa, Mich. Zlomilo mu je roko na več mestih in dobit je tudi druge poškodbe.

Poročila sta se v Calumetu, Mich., rojak Rudolf Musich in Miss Blanche Little, ki je rodom Francozinja.

V Calumetu, Mich., je umrl poznani rojak John Barkovič, dobro poznani prodajalec mehkih piščakov.

Na pikniku Slov. Doma v Milwaukee so naredili kljub slabim delavskim razmeram čistega dobička \$117.79, kar pač jasno znači požrtvovalnost rojakov v Milwaukee za svoj narodni zavod.

V Slovenskem delavskem domu v Johnstownu, Pa., so igrali rojaki karte. Tekom igranja je prišlo do prepira, tekom katerega je Edvard Šuster tako nesrečno udaril rojaka Frank Likarja, da se je slednji zgrudil in mrtev bležal. Vsa prizadevanja obuditi ga, so bila zamašena. V zaporu se nahajata Edvard Šuster in Frank Lesar. Zadnji je oskrbnik dvorane. Likar pa upoča tri male otroke in ženo, Šuster pa ima tudi ženo in male otroke.

Štiriletni sin je ustrelil svojega očeta

Pikeville Ky., 27. sept. Štiriletni farmar, je govoril z groceristom v trgovini, ko je njegov sin zašel v stransko sobo, kjer je dobil revolver. Fant je pomeril na očeta in sprožil. Oče se je mrtev zgrudil. Otrok je na to pomeril na grocerista, toda predno je mogel sprožiti, so mu izbili orožje iz rok.

Zgubljeni prstan

Mr. Jack Vidmar je zgubil v mestnem kopališču na St. Clair Ave., prstan z znakom S. D. Z. Kdor ga je mogoče našel, je prošen, da ga izroči v glavnem uradu Zvezne.

RADIO PROGRAMI

Za sredo, 1. oktobra

WTAM

A. M.
6:30: Sign on.
7:15: Morning Serenade.
7:30: WTAM String Trio.
8:15: Petey and Lulu Belle.
8:30: Cheery Melodies (NBC).
9:30: Patty Jean's Chat.
9:45: WTAM Physical Culture Hour.
10:00: National Home Hour (NBC).
10:30: Piver Reve D'Or.
10:45: Chorus.
11:00: Charles W. Reed, baritone.
11:15: Radio Household Institute (NBC).
11:30: Annabelle Jackson, pianist.
11:50: Madeline Sirene, contralto.
P. M.
12:15: Gene Carr, baritone.
12:45: Dorothy Beckloff and Jack Rose.
1:30: Tal Henry's New China Orchestra.
1:45: Nostalgia Melodies.
2:00: Playlet.
2:30: Melody Three (NBC).
3:00: Helen Thomas Bucher, soprano.
3:15: Walther Brown, violinist.
3:30: Evening Stars (NBC).
3:45: The Big Four.
3:50: Show Sketches (NBC).
5:00: See Baldi and Russ Neff.
5:15: Meditation.
5:30: Organ Processional Hour.
6:15: Martin Provensen, basso.
6:30: Natasha Mirowsky, pianist.
6:45: Uncle Abe and David (NBC).
7:00: The Big Four—Gene and Glenn.
7:30: Opry House.
8:00: Chevrolet Program.
8:30: Mobilian Concert (NBC).
9:00: Vaughn De Leath, contralto.
9:30: Palmolive Hour (NBC).
10:00: George Henschel.
10:15: The Polish Program.
10:30: Coca Cola Program (NBC).
11:00: Austin Wylie's Golden Pheasant Orchestra.
11:30: Midnight Melodies.
12:00: Weird Tales.
A. M.
12:30: Tal Henry's New China Orchestra.
1:00: Sign off.

WHK

A. M.
6:30: Radio Revue.
8:00: Organ Recital (CBS).
8:30: Manhattan Broadcasters.
8:45: Melody Parade (CBS).
9:00: Something for Everyone (CBS).
9:30: Julia Hayes.
10:00: Crooning Strings.
10:15: Marmola Program.
10:30: Columbia Salt Orchestra (CBS).
10:45: Santa Clara Pear Program.
11:00: Ethel and Harry.
P. M.
12:15: Columbia Revue (CBS).
12:30: Manhattan Towers Orchestra (CBS).
1:30: Housekeepers Chorus (CBS).
1:45: Harry Tucker's Orchestra (CBS).
1:55: Ruth Taft-De Winfrey.
2:00: Syncopated Silhouettes (CBS).
2:30: Columbia Little Symphony (CBS).
3:00: Tea Time Topics.
4:00: Musical Album (CBS).
4:15: Meditation.
4:45: World Book Man.
4:55: Mystery Boys.
5:00: Columbia Male Trio (CBS).
6:15: Houston Ray's Orchestra (CBS).
6:45: Bahal's Cherry Pickers.
7:00: Studio Program.
7:45: Eskimo Pie Program (CBS).
8:00: Raybestos Program.
8:01: The Gold Seal and Concert Orchestra (CBS).
8:30: Forty Fathom Trawlers (CBS).
9:00: Gold Medal Fast Freight (CBS).
9:30: La Palma Smoker (CBS).
10:00: Seth Parker's Old Fashioned Singing School.
10:30: Voice of Columbia (CBS).
11:00: Rubberneck Man.
11:30: Bert Low's Orchestra (CBS).
11:45: Columbia's Radio Column (CBS).
12:00: California Melodies (CBS).
WJAY

A. M.
7:00: Morning Melodies.
8:00: Wurlitzer Morning Greeting.
8:30: The Three Musketeers.
9:30: Dr. Connor.
10:00: Ruth and Blair.
11:30: Starr Piano.
11:45: Banjo Dave.
P. M.
12:00: Rocky Austin.
12:15: Jazz Potpourri.
1:15: Organ Moods.
2:15: Stray Gems.
2:30: Lyric Radio Program.
3:00: WJAY Serenade to Lima, O.
4:00: Georgene and Ed.
5:00: Starr Piano Program.
5:15: Merchants and Consumers.
5:45: Sign off.

0

NARODNI PREGOVORI IN REKI

V Delalu zapisal Joža Gregorčič.

Kar se po norčiji dobi, nič ne boli.

Kadar se mačka umčava, bo prišel nekdo v goste.

Lahko je Boga moliti, še lažje je pri miru biti.

Luka s snegom suka.

Mož po grih (grčah), žena po vrčih.

Mala maša (8. septembra) za suknjo vpraša.

Naj bo mah ali volna, samo da so čreva polna.

Na brusu ne išči loja.

Ni pšenice brez grašice.

Nikjer niso plotovi s klobami zagrajeni.

Na krožniku ni meje.

Nebo je visoko, zemlja je trda.

Ni vsak dan nedelja.

Noč ni tako dolga, da ne bi prišel dan, in dan ne tako dolg, da ne bi prišla noč.

Od jalove krave ne pričakuj ne teleta, ne mleka.

Od dela ni bil še nihče debel.

Od hvale je še mačka crknila.

O svetem Vidi (15. junija) se noč in dan vidi.

Poberuh (stiskač) najde posnetu (razhipnež).

Pšenica devetkrat barvo spreminja, preden dozori.

Kar se po Mali maši suši, se na peči suši.

NA POMOČ!Novele
Grazia Deledda**1. OBRAZ PRI OKNU**

Zgodnjie poletno jutro je bilo toplo in jako mirno. V prazni, preprosti lopi ni bilo drugega slišati kot počasno klokotanje valov na vznju velike Kornuelske kleči (Kornuels je jugozahodni polotok Velike Britanije), ki je bila na njej hiša zidana. Sredi sobe je na mizi stal radio na pet žarnic, žice pa so prihajale dol skozi škriljev streho. Poleg žic sta bingljali s stropa še dve drobni vrvici, tako da je njuna spodnja konca lahko dosegel Jim Selby, velik, vitek fant pogumnega obraza, ki je sedel s slušali na ušesih pri mizi.

Vrata delavnice se nalaho odpri in v sobo stopi še en fant. Bil je živo nasprotje prvega, kajti bil je skoro prav tako širok kot visok in dočim je imel Jim Selby temnorjave lase in jake temne, modre oči, so bili lasje na štiroglati Sam Lustijevi glavi rdeči kot ogenj, oči pa zelenkastove. Bil je pa močan kakor mlad vol in precej bol delaven kakor pa bi mu prisodil po njegovi zavaljeni postavi.

"Kaj delaš, Jim?" vpraša s črnim glasom. Jim Selby se ozre in pravi žalostno: "Prav nič, Sam. Nobeden teh zaspanih fantov v Zedinjenih državah noče z mano govoriti."

Sam zagodnja in pripomni: "Zdi se mi, da hočeš poskušati z njimi svoje neumne burke."

"Veš kaj, Sam, jaz nikoli ne poskušam neumnih burk," odgovori Jim otožno. "Res se poslušujem precej nenavadno kratke valovne dolžine, pa to jim mora le pomagati, da tem lažje shlišo."

SESTANEK Z GORILO V AFRIŠKI DŽUNGLI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

na plan. In res, v naslednjem trenotku plane iz gošča topla goril, ki pa se takoj rjeve spet umaknejo, ker so se ustrašile čudnega trinožnega stvora — moje filmske kamere.

Kakor sem že rekel, nisem šel v Afriko zato, da bi pobiral divje zveri, temveč, da bi jih filmal in mlače lovil. Toda nekega dne pa sem moral končno vendarje streljati.

"Baš smo ujeli dve mladi gorili in se pripravljali, da odidemo, kar se nemadoma pojavi iz gošča velikanska gorila, pravcati divji mož iz pradavnih časov, ki nas pozdravi s strašnim rjevenjem. Postavil se je na zadne noge in dlaka na glavi se mu je od jeze naježila. Jaz sem se nahajal takoreč v kletki, kajti okoli moje kamere, pri kateri sem stal, je bila taka goščava, da je bila vsaka misel na beg, odveč. Poleg tega pa sta se začeli v tistem hipu tudi neznanstveni dreti obe mladi gorili, ki sem ju imel v vrči, ker sta čutili bližino svojih vrstnic. Priznam, da sem za trenotek otrplil strahu, in Zamoreci, ki so stali za menoj, so se tresli kakor trepetilk na vetr.

"Orjaški samec pred nami se je pričel takoj nato udrihati po prsih, nato pa se je spustil na vše štiri ter planil proti meni. V tistem trenotku sem pritisnil puško k licu, in ko je zagrmel strel, ki se je zil v njegovo rjevenje, je samec za trenotek presečen obstal, na njegovem obrazu pa se je zrcalila osuplost in začudenje. Zdelo se je, da ni mogel zapopasti, kakšna nevidna sila ga je zdaj, prvikrat v njegovem življenju, ustavila sredinje. V naslednjem trenotku so mu klecnila kolena in skoro s človeškim vzdomom se je zgrudil mrtev na zemljo.

"In takrat sem imel občutek, kakor da sem ubil človeka, ...

"Clovek, ki naj bi mu poma-

"če zahoda ne moreš dobiti, pa poskusi vzhod," mu svetuje Sam.

"Cemu neki?" ga zavrne Jim. "Solnce pršeka po vsej Evropi, zato ni verjetno, da bi tam poskušal kdo govoriti. Ob tej jutranji ure je Amerika edina celina, ki je v temi."

"Potem pa pusti vse to in se pojdi z menoj dol k obali kopat," predlaga Sam. "Jutro je tako lepo in čisto, voda pa topla kot mleko."

"Tako. Samo toliko počakaj, da svojo anteno malo bolj poženem." Prime torej za eno izmed vrvic in začne narahovati. Od zgoraj se zaslisi komaj slišno škrapanje, ko se začne obračati Jimova okvirna antena, njegova lastna iznajdba.

Kar naenkrat pa Jim vrvico izpusti in Sam zapazi na prijateljev obrazu izraz silnega presenečenja.

"Kaj pa je?" ga vpraša Sam.

Jim pa z roko zamahne, nato v nato v prazni sobi zopet nekaj hipov ni bilo drugega slišati ko šum morja ob vznju kleči in v daljavi vreščanje galabov. Nato pa se Jim ozre in pravi hlastno: "Slišal sem SOS 'Come our souls — rešite naše duše,' klic na pomoč!"

"Ladja v stiski?" vprašuje Sam.

"Ne. Ladje nikoli ne uporabljajo kratkih valovnih dolžin."

"Odkod pa potem prihaja?"

"Iz Južne Amerike. Ni drugače mogoče, kajti moja antena je v to smer obrnjena. Stoj! Že zopet klic, jasen kot ne vem kaj — tri pike, tri črte, tri pike." (Tri pike pri brzojavu posmenijo črko S, tri črte pa črko O.)

Sam stopi bliže. "Ali pa moreš, Jim, tudi izvedeti, kdo kliče?"

"Bom poskusil," pravi Jim. "Bodi popolnoma tiho, Sam! Ali me hoče nekdo potegniti, ali pa je ta stvar nekaj silno čudnega." Medtem, ko je to govoril, se se njegovi prsti živahnog pogovarjali s telegrafskim ključem oddajnega aparata, ki je bil pred njim. Sam pa je stal zraven njemu in čeprav je živilo radi potepušča.

S svojim drugim možem je ženska zapravila v par letih \$300,000, nakar se je udala pjančevanju.

"Ga že imam!" pravi ves iz sebe.

"Vedno bolje gre. Sporoča mi svojo valovno dolžino. Ima sedemindvajset metrov, natančno isto, kakršne sem se posluževal jaz." Njegovi gibeni prsti so se smukali okoli številne plošče; ko je nato naravnal radio na dano dolžino, začne razvozljati Morsejeve znake. "Iz Južne Amerike kliče," pravi sedaj, "iz Brazilije. Možu je ime Alan Upton."

"Brazilija je presneto velika pokrajina, ali ne?" pravi Sam nekoliko negotovo; pa Jim mu ne odgovori. Zdaj posluša in zdaj zopet oddaja in Sam vidi, da se mu je čelo čudno zmračilo. In minilo je skoraj četrte ure, preden je spet spregovoril. "To ti je tako nenavadna pošiljatev, kar se da. Upton pravi, da govorit iz neke doline v neraziskanem delu Osrednje Brazilije, noče mi pa povedati, kje se nahaja."

"Zakaj ne?"

"Prav, da mi kraja ne sme izdati, ker ne ve, kdo sem."

"Ali mu ne moreš povedati?"

"Povedal sem mu, pa mu seveda ne morem tega tudi dokažati; kakor se zdi, se Upton zelo hudo boji, da ne bi novica privlačila vapačne roke. In zdaj sledi najbolj čudna stvar v vsej zadevi: Boji se Gadsdena!"

"Sam ga debelo pogleda: "Pamenda ne Mr. Stephen Gadsdena, ki stanuje tu v Torre?"

"Da, njega," odvrne Jim. "Glej, Sam! Kolikor morem iz vsega dozvati, je Upton raziskoval; prišel je v neko dolino, daleč noter v oddaljeno in neznanu pokrajino in se ne more vrniti brez tujne pomoči."

"Pa saj ni pri zdravi pameti" reče Sam. "Kako za božjo voljo naj mu kdo pomaga, če ne, kje naj ga isče?"

gal, je profesor Thorold."

"Kdo je to?"

"Velika glava na polju znamosti. Velik v starinoslovstvu."

Sam nagrbanči celo in zagođe: "Bolje bi bilo, ako bi tako govoril, da te toj tovarš lahko razume."

"No, da: izvedenec v starih mestih in starih narodih," mu pojasni Jim. "Upton pravi, da stanuje Thorold blizu Applebed v kraju, ki mu pravijo Ludford. Uptonov stric je in Upton prosi, naj bi šel jaz k njemu in ga pripeljal semkaj."

"Le čemu?" vprašuje Sam.

"Znake, ki bi varovala dva otroka. Vprašajte na 1055 E. 68th St. (230)

"Išče se ženska, ki bi varovala dva otroka. Vprašajte na 1055 E. 68th St. (230)

"Ne, da: izvedenec v starih mestih in starih narodih," mu pojasni Jim. "Upton pravi, da stanuje Thorold blizu Applebed v kraju, ki mu pravijo Ludford. Uptonov stric je in Upton prosi, naj bi šel jaz k njemu in ga pripeljal semkaj."

"Le čemu?" vprašuje Sam.

"Znake, ki bi varovala dva otroka. Vprašajte na 1055 E. 68th St. (230)

"Ne, da: izvedenec v starih mestih in starih narodih," mu pojasni Jim. "Upton pravi, da stanuje Thorold blizu Applebed v kraju, ki mu pravijo Ludford. Uptonov stric je in Upton prosi, naj bi šel jaz k njemu in ga pripeljal semkaj."

"Le čemu?" vprašuje Sam.

"Znake, ki bi varovala dva otroka. Vprašajte na 1055 E. 68th St. (230)

"Ne, da: izvedenec v starih mestih in starih narodih," mu pojasni Jim. "Upton pravi, da stanuje Thorold blizu Applebed v kraju, ki mu pravijo Ludford. Uptonov stric je in Upton prosi, naj bi šel jaz k njemu in ga pripeljal semkaj."

"Le čemu?" vprašuje Sam.

"Znake, ki bi varovala dva otroka. Vprašajte na 1055 E. 68th St. (230)

"Ne, da: izvedenec v starih mestih in starih narodih," mu pojasni Jim. "Upton pravi, da stanuje Thor

HENRIK SIEKIEWICZ

POTOPIz poljske prevel
DR. RUDOLF MOLE

"Zelo me veseli, da te vidim, gospod, in twoje slavne prijetele," je rekel, potresaje roko gospodu Volodijovskemu. "Kakor bi zagledal brata! Lahko mi verjamem, gospod, ker se ne znam hliniti. Res je, da si me grdo opazil po buči, ali si me potem zopet postavil na noge, česar ti ne pozabim do smrti. Pred vsem ti povem, če ne bi bilo tebe, bi sedaj sedel v ječi. Bog daj, da bi se taki ljudje rodili na kamenju. Kdor misli drugače, ta je ničvrednež in naj me vrag vzame, če mu ne odtrgamo ušes!"

"Miruj vendar, gospod!"

"V ogenj pojdem za tebe, gospod, pa če bi imel poginitti! Naj se postavi, kdor ne verjamem!"

Tu je začel gospod Andrej meriti oficirje z izvajajočim pogledom, toda nihče ni ugovarjal, ker so vsi ljubili in spoštovali gospoda Mihaela; le Zagloba je dejal:

"Vnet vojak, k vrugu ž njim! Zdi se mi, da te bom, gospod, močno vzljubil radi te danostvi doma gospoda Mihaela, zakaj meni je treba šele vprašati, koliko je vreden."

"Več nego mi vsi," je dejal Kmitic s prirojeno gorečnostjo.

Potem se je ozrl na gospoda Skrjetuskega, na Zagloba in je dodal:

"Oprostite, gospodje, ker nisem hotel nobenega žaliti, ker vem, da ste pošteni možje in veliki vitezi... Ne jezite se, ker si iz sreca želim zaslužiti vaše prijateljstvo."

"Nič ne škodi," je rekel Jan Skrjetuski, "kar je v srcu, to je na jezik."

"Daj da te objamem," je rekел gospod Zagloba.

"Tega mi ni treba dvakrat reči!"

In objela sta se. Potem začeli Kmitic:

"Danes se moramo napiti, ne more biti drugače!"

"Tega mi ni treba dvakrat reči," je odgovoril kakor odmey Zagloba.

"Izmuznemo se kmalu v orozarno, a za pijačo že poskrbim."

Gospod Mihael je začel močno vihati z brki.

"Ne bo se ti hotelo izmuzniti," si je mislil v duhu in gledal gospoda Kmitica, "čim zagledaš, kdo bo tam nocoj..."

In že je odpiral usta, da bi povedal Kmiticu, da je prispel v Kejdane gospod mečnik rošenski z Olenko, toda postalo mu je nekako medlo pri srcu, zato je izpremenil razgovor.

"Kje pa je tvoj prapor?" je vprašal.

"Tu. Gotov. Pri meni je bil Harasimovič in mi prinesel knežev ukaz, da naj bodo o polnoči ljudje na konjih. Vprašal sem ga, če odrinemo vsi, a on mi je dejal, da ne. Ne razumem, kaj to pomeni. Ne kažeš in officirji imajo isti ukaz, a drugi ne... Toda tujezemski pehota je do bila vsaj isti ukaz."

"Morda pojde del vojske počasi, drugi pa jutri," je dejal Jan Skrjetuski.

"Na vsak način se jaz tu z vami naprijem, a prapor naj odrine sam... Saj v eni ura ga do hitim."

V tem trenotku je vstopil Harasimovič.

"Jasnovolmožni gospod praporščak olšanski," je vpil, klanaže se med vratimi.

"Kaj? Ali gor? Jaz sem," je rekel Kmitic.

"H gospodu knezu, h gospodu knezu!"

"Takoj, samo preoblečem se! Dečko, kontuš in pas — takoj!"

Dečko mu je na migljaj podal obliko in nekoliko minut pozneje je odšel h knezu gospod Kmitic, oblačen kakor na svat-

imamo čas. Od tebe je vse odvisno in jaz bom srčen, ako ti pride nagrada iz mojih rok, in daj ti Bog dočakati še mnogo drugih, ker moraš priti še visoko. Grešil si, ker si mlad, toda pridobil si si že slavo na bojnem polju... in vsi mlajši so gotovi iti za teboj. Za Boga, ti moraš priti še visoko! Za tak rod, kakršen je tvoj, niso okrajne službe... Ali veš, da si ti so rodnik Kiškov, a iz Kiščanke sem se rodil jaz... Treba ti je le premoženja, za kar ti je želitev najboljše sredstvo. Vzemi si ono dekle, ki ti je prirastlo k srcu, in spominjaj se, kdo ti je daješ."

"Vaša knežja milost, jaz še zblaznim! Moje življenje, moja kri pripada vam! Kaj naj storim, da se izkažem hvaleženega? Povejte, vaša knežja milost! Ukažite!"

"Prisegam mi dobroto za dobroto... Verjemi mi, zaupaj mi, da vse, karkoli delam, delam v splošni blagor. Ne zapusti me, ko boš videl izdajstvo, koi boš videl, da me drugi zapuščajo, kadar prevlada zlo, kadar mene samega..."

Tu je knez naglo prenehel.

"Prisegam," reče navdušeno Kmitic, "in dajem častno besedo, da ostanem do zadnjega diha pri osebi vaše knežje milosti, mojega vojskovedje, očeta in dobrotnika."

Po teh besedah je pogledal Kmitic plamtečih oči kneza in se prestrail izprenembe, ki je nastala na njegovem obrazu. Lice mu je bilo rdeče, zile na njem napete, kapljne znoja so stopile na njegovo visoko čelo, a oči so mu metale čuden blesk.

"Kaj je vaši knežji milost?" je vprašal nemirno vitez.

"Nič, nič!"

Radivil je vstal, stopil naglo k klečalniku, poglobil z njega križ ter začel govoriti z zamolklim glasom:

"Na ta križ prisezi, da me do smrti ne zapusti!"

Navzlič vsej pripravljenosti in navdušenju je Kmitic nekaj hi-pov ospopl gledal kneza.

"Na te rane Kristove... Prisegam!" je rekel Kmitic ter polozil prste na križ.

"Na te rane Kristove... Prisegam!" je rekel Kmitic ter polozil prste na križ.

"Amen!" je dodal knez s svenčanim glasom.

Odmev visoke sobe je nekje pod stropom ponovil "Amen" in nastal je dolg molk. Slišalo se je le dihanje mogočnih Radivilovih prsi. Kmitic ni odmaknil od hetmana svojega osuplega pogleda.

"Sedaj si že moj..." je rekel naposled knez.

"In ti... me ne zapusti?"

Mladi vitez zardi.

"Vaša knežja milost!..."

"Kaj hočeš povedati?"

"Izpovedal sem se vaši knežji milosti vseh svojih grehov, in teh je tako množina, da se imam le očetovskemu srcu vaše knežje milosti zahvaliti za odpuščanje. Toda med vsemi temi grehi ni edino enega: nehvaležnosti.

"Niti verolomstva. Izpovedal si se pred menoj kot pred očetom, a jaz ti nisem le kot oče odpustil, temveč sem te vzljubil kot sina, katerega mi ni Bog dal, in mi je radi tega mnogokrat težko na svetu. Bodti mi prijatelj."

Po teh besedah proži knez roko, a mladi vitez jo nemudoma prime in pritisne na usta. Oba sta molčala dolgo časa; kar upre knez svoje oči v Kmitico ni reče:

"Bilevčevna je tu!"

Kmitic pobledi in začne nerazumljivo stokati.

"Nalašč sem poslat ponjo, da bi bilo konec vajine nesloge. Videl jo boš takoj, ker je že nehal žalovati po starem očetu. Danes sem tudi govoril z gospodom mečnikom rošenskim, dasi mi je pri Bogu glava pokala do dela."

Kmitic se je prijel za glavo.

"S čim naj poplačam to vaši knežji milosti, s čim?"

"Razločno sem povedal gospodu mečniku, da je moja trdna volja, da se kmalu vzameta in da ti on ne dela ovir. Obenem sem mu tudi naročil, naj dekle pologoma pripravi na to. Saj

od njegovih strani kakih ovir in spletk.

"Bog ve, da ničesar ne razume!" je zakričal Kmitic, ki sploh ni znal skrivati svojih misli.

"Živel Radivil! Živel! Hetman nad hetmani!"

Knez se je priklanjal, potem pa začel pozdravljati v odrzbrane goste, ki so se koj dvignili, čim je vstopil. Med znamenitejšimi sta bila razen same kneeginje oba švedska poslanca,

poslanec moskovski, gospod vojvoda vendenski, škof Parčevski, duhovnik Bialozor, gospod Komorovski, gospod Hlebovič, svak hetmanov, mladi Pac, polkovnik Ganchoff, polkovnik Mirski, Weisenhoff, poslanec kneza kurlandskega in nekliko gospa iz kneginjine spremljat.

Gospod hetman je pozdravil najprej, kakor se spodobi gospodarju, poslance, s katerimi je izpregorovil par ljubeznivih besed, potem je pozdravil ostale; naposled je sedel na naslanjač s hermelinovim baldahinom in se ozrl po dvorani, ki je še odmevala od vzklikov.

Kmitic, ki je bil skrit za baldahinom, je ravnotakr zrl na trume. Njegov pogled je skakal z obraza na obraz, iščič med njimi švedskih pripadnikov." Radivil se zdrzne in naglo ustavi.

"Kaj hočeš s tem povedati?"

"Nič, jasni knez, samo to, da se tam veseli vrlji vojaki."

"Pojdive... Čas pokaže in Bog bo sodil, kdo je vrlj... Pojdive."

Pri vratih je stal dvanajst pažev, krasnih dečkov, opravljenih v baržu in s perjem. Ko so ugledali kneza, so se razporedili v dve vrsti, knez se jim je približal in vprašal:

"Ali je njena knežja milost že prišla v dvorano?"

"Da, jasni knez!" so odgovorili dečki.

"In gospoda poslanca?"

"Tudi."

"Odpril!"

Obe krili vrat sta se odprili, kakor bi mignil, potok svetlobe se je razlil skozi nje in osvetil ogromno postavo hetmana, ki je s Kmiticem in paži stopil na oder, kjer so bili pripravljeni sedeži za odličnejše goste.

V dvorani je nastalo takoj gibanje, vse oči so se obrnile v kneza, potem pa se je izvil iz stoterih viteških prsi in vzklik:

"Živel Radivil! Živel! Hetman nad hetmani!"

Knez se je priklanjal, potem pa začel pozdravljati v odrzbrane goste, ki so se koj dvignili, čim je vstopil. Med znamenitejšimi sta bila razen same kneeginje oba švedska poslanca,

poslanec moskovski, gospod vojvoda vendenski, škof Parčevski, duhovnik Bialozor, gospod Komorovski, gospod Hlebovič, svak hetmanov, mladi Pac, polkovnik Ganchoff, polkovnik Mirski, Weisenhoff, poslanec kneza kurlandskega in nekliko gospa iz kneginjine spremljat.

Gospod hetman je pozdravil najprej, kakor se spodobi gospodarju, poslance, s katerimi je izpregorovil par ljubeznivih besed, potem je pozdravil ostale; naposled je sedel na naslanjač s hermelinovim baldahinom in se ozrl po dvorani, ki je še odmevala od vzklikov.

Kmitic, ki je bil skrit za baldahinom, je ravnotakr zrl na trume. Njegov pogled je skakal z obraza na obraz, iščič med njimi švedskih pripadnikov." Radivil se zdrzne in naglo ustavi.

"Kaj hočeš s tem povedati?"

"Nič, jasni knez, samo to, da se tam veseli vrlji vojaki."

"Pojdive... Čas pokaže in Bog bo sodil, kdo je vrlj... Pojdive."

Pri vratih je stal dvanajst pažev, krasnih dečkov, opravljenih v baržu in s perjem. Ko so ugledali kneza, so se razporedili v dve vrsti, knez se jim je približal in vprašal:

"Ali je njena knežja milost že prišla v dvorano?"

"Da, jasni knez!" so odgovorili dečki.

"In gospoda poslanca?"

"Tudi."

"Odpril!"

Obe krili vrat sta se odprili, kakor bi mignil, potok svetlobe se je razlil skozi nje in osvetil ogromno postavo hetmana, ki je s Kmiticem in paži stopil na oder, kjer so bili pripravljeni sedeži za odličnejše goste.

"Ona je tu! Za hip jo uzrem, izpregorovimo žno!..." si je ponavljaj v mislih. In iskal je, iskal čimdalje bolj hrepeneče, čimdalje bolj nemirno. Evo, tam, med peresi pahljave so se videle nekake črne obrvi, belo čelo in jasni lasje. To je ona!

Kmitic zadržuje sapo, kakor bi se bal, da ne bi splašil prikazni, toda med tem se peresa premaknejo, obraz se pokaze — ne! To ni Olenka, to ni ona, mila, najmilejša! Pogled mu hiti dalej, objema ljubke postave, se plazi po peresih, po obrazih kot

cvetke razcvetelih in se vsak hip trume prehajajo, dame se krečmoti. Ne, ona ni in ni. Šele naposled se je v globini dvorane dujejo, on pa je gluhi in slep, poleg zavese pri oknu zamajalo nič ne vidi, le nanož zre in jo ogleda tako hrepeneče, kot bi jo videl prvakrat. Saj to ni ona Olenka iz Vodotk, nego neka druga.

(Dalje prihodnjič.)

V SPOMIN

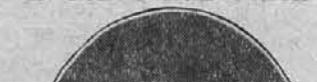
DRUGE OBLETNICE LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SIN

Albert Stefancic-a

ki je umrl 30. septembra, 1928 v mladosti 13 let in 9 mesecov,

IN NJEGOVEGA OCETA

Anton Stefanc